

Sygn. akt VPz 15/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Wilga (spr.)

Sędziowie: SSO Krzysztof Głowczyński

SSO Teresa Przybyłko

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2013 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. P.

przeciwko M. A.

w przedmiocie skargi na czynności komornika

na skutek zażalenia wierzyciela M. A.

na postanowienie Sądu Rejonowego - Sądu Pracy w Lubinie

z dnia 19 lutego 2013 roku

sygn. akt IV Po 1/13

postanawia:

I. oddalić zażalenie,

II. zmienić zawarte w zaskarżonym postanowieniu (II pkt) rozstrzygnięcie o kosztach w ten sposób, iż nie obciążyć M. A. obowiązkiem zwrotu M. P. kwoty 100 zł tytułem uiszczonej opłaty od skargi.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 lutego 2013 roku Sąd Rejonowy w Lubinie zmienił postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Lubinie P. M. z dnia 2.10.2012 roku w sprawie KM 2009/11 w punkcie I w ten sposób, że postanowił kosztami niezbędnymi do celowego przeprowadzenia egzekucji w kwocie 341, 86 zł obciążyć wierzyciela M. A. oraz zasądził od wierzyciela M. A. na rzecz dłużnika M. P. kwotę 100 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, iż postępowanie egzekucyjne zostało umorzona na wniosek dłużnika z dnia 9.08.2012 roku z uwagi na prawomocne uchylene wyroku zaocznego, który był podstawą prowadzenia przez wierzyciela egzekucji. Zgodnie z art. 49 ust. 4 Ustawy z dnia 29.08.1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji „W przypadku niecelowego wszczęcia postępowania egzekucyjnego opłaty o których mowa w ust. 1 i 2, uiszcza wierzyciel (...)”.

W związku z uchyceniem wyroku zaocznego i oddaleniem powództwa, a tym samym brakiem obowiązku spełnienia świadczenia na rzecz powoda - wierzyciela, wszczęcie egzekucji było niecelowe. Koszty egzekucyjne winien, zdaniem Sądu Rejonowego, ponieść wierzyciel.

Postanowienie powyższe zaskarżył zażaleniem wierzyciel M. A.. Z treści postanowienia wynika, iż domagał się uchycenia zaskarżonego postanowienia oraz nieobciążania go kosztami postępowania ze skargi, które poniósł dłużnik.

W uzasadnieniu argumentował, iż skarga nie została wniesiona w terminie i winna zostać odrzucona. Podnosił także swoją trudną sytuację materialną uniemożliwiającą mu zwrot kosztów dłużnikowi.

Sąd Okręgowy zważył.

Zażalenie nie jest zasadne. Postanowienie Komornika z dnia 2.10.2012 roku doręczone zostało dłużnikowi 9.10.2012 roku. Skarga na powyższe postanowienie wniesiona została do Sądu Rejonowego w Lubinie dnia 12.10.2012 roku, a więc z zachowaniem terminu z art. 767 §4 kpc. Nie była ona zatem spóźniona i zasadnie rozpoznana została przez Sąd I instancji w sposób merytoryczny.

Treść rozstrzygnięcia nie budzi wątpliwości.

Z treści art. 770 kpc wynika, iż postępowanie egzekucyjne toczy się na ryzyko wierzyciela. Zwrot kosztów egzekucji otrzyma on jedynie wtedy kiedy jej wszczęcie jest celowe. W przypadku niecelowego wszczęcia postępowania egzekucyjnego koszty egzekucji ponosi wierzyciel. Zasada ta dodatkowo w zakresie opłaty stosunkowej znajduje potwierdzenie w treści art. 49 ust. 4 ustawy z dnia 29.08.1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji stanowiącym, iż w przypadku niecelowego wszczęcia egzekucji opłatę tą ponosi wierzyciel.

W rozpoznawanej sprawie umorzenie postępowania egzekucyjnego nastąpiło wobec uchycenia, stanowiącego tytuł wykonawczy, w oparciu o który prowadzono egzekucję, wyroku zaocznego z dnia 27 lipca 2011 roku i oddalenia powództwa (art. 825 pkt 2 kpc).

Prawomocne oddalenie powództwa czyniło niewątpliwie wszczętą wcześniej egzekucję niecelową ze względu na okoliczność, iż w ostatecznym toku postępowania okazało się, iż dotyczyła ona należności, które wierzycielowi nie przysługiwały.

W takiej sytuacji koszty postępowania egzekucyjnego winien ponieść wierzyciel o czym trafnie przesądził Sąd Rejonowy rozpoznający skargę.

Z tych względów zażalenie oddalono na podstawie art. 397 §2 w zw. z art. 385 kpc.

Oceniając natomiast aktualną szczególnie trudną sytuację materialną wierzyciela uznał Sąd Okręgowy za celowe (art. 102 kpc) nieobciążanie go kosztami postępowania należnymi dłużnikowi czemu dał wyraz w II punkcie rozstrzygnięcia.